

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲಹರಿ ಸ್ತೋತ್ರಮ್ - ೨

ಕದಾಚಿತ್ ಗೋಪೀನಾಂ ಹಸಿತಚಕಿತಂ ಸ್ನಿಗ್ಧನಯನಂ
ಸ್ಥಿತಂ ಗೋಪೀವೃಂದೇ ನಟಮಿವ ನಟಂತಂ ಸುಲಲಿತಮ್ |
ಸುರಾಧೀಶೈಃ ಸರ್ವೈಃ ಸ್ತುತಪದಮಮುಂ ಶ್ರೀಹರಿಮಿತಿ
ಪ್ರಸೀದೇತ್ಯಾಕ್ರೋಶನ್ ನಿಮಿಷಮಿವ ನೇಷ್ಯಾಮಿ ದಿವಸಾನ್ || ೪ ||

ಗೋಪಿಯರ ಮುಗುಳುನಗೆ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ, ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಅವರ ನಡುವೆ ನಿಂತು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಟನು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನರ್ತಿಸುವಂತೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ; ಎಲ್ಲಾ ದೇವಾದಿದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಹರಿಯನ್ನು, 'ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗು' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದಿವಸಗಳನ್ನು ನಿಮಿಷಗಳಂತೆ ಎಂದು ಕಳೆಯುವೆನು !

ಸೂಕ್ತಿಸೃಭ

ಕಲ್ಪನೆಯು ಎಲ್ಲ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಆರಂಭ. ನೀವು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ.

— ಜಾರ್ಜ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಷಾ

ಕ್ಷಮೆಯು ಹಿಂದಿನ ಕಹಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವು ದಿಲ್ಲ. ವಾಸಿಯಾದ ನೆನಪು ಅಳಿಸಿಹೋದ ನೆನಪಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಮರೆಯಲಾಗದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಅದನ್ನು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು. ನಮ್ಮ ಭೂತಕಾಲದ ನೆನಪನ್ನು ಕ್ಷಮೆಯು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಹೊಸ ಭರವಸೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು.

— ಲೂಯಿಸ್ ಬಿ. ಸ್ಮಿಡ್ನ್

ಕದಾಚಿತ್ ಕಾಳಿಂದ್ಯಾಃ ತಟಿತರುಕದಂಬೇ ಸ್ಥಿತಮಮುಂ
ಸ್ಮಯಂತಮ್ ಸಾಕೂತಂ ಹೃತವಸನಗೋಪೀಸ್ತನತಟಮ್ |
ಅಹೋ ಶಕ್ರಾನಂದಾಂಬುಜವದನ ಗೋವರ್ಧನಧರ
ಪ್ರಸೀದೇತ್ಯಾಕ್ರೋಶನ್ ನಿಮಿಷಮಿವ ನೇಷ್ಯಾಮಿ ದಿವಸಾನ್ || ೫ ||

ಯಮುನೆಯ ತೀರದ ಮರಗಳ ಸಮೂಹದ ನಡುವೆ ನಿಂತು ಗೋಪಿಯರ ಮೇಲ್ದೃಷ್ಟವನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಗುತ್ತಿರುವ ಕೃಷ್ಣನೇ! ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ ಮುಖಕಮಲವುಳ್ಳವನೇ! ಗೋವರ್ಧನಧಾರಿಯೆ! 'ಪ್ರಸನ್ನನಾಗು' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದಿವಸಗಳನ್ನು ನಿಮಿಷಗಳಂತೆ ಎಂದು ಕಳೆಯುವೆನು !

ಕದಾಚಿತ್ ಕಾಂತಾರೇ ವಿಜಯಸಖಮಿಷ್ಣಂ ನೃಪಸುತಂ
ವದಂತಂ ಪಾರ್ಥೇದಂ ನೃಪಸುತ ಸಖೇ ಬಂಧುರಿತಿ ಚ |
ಭ್ರಮಂತಂ ವಿಶ್ರಾಂತಂ ಶ್ರಿತಮುರಸಿ ರಮ್ಯಂ ಹರಿಮಹೋ
ಪ್ರಸೀದೇತ್ಯಾಕ್ರೋಶನ್ ನಿಮಿಷಮಿವ ನೇಷ್ಯಾಮಿ ದಿವಸಾನ್ || ೬ ||

ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ; 'ಪಾರ್ಥ, ನೃಪಸುತ, ಸಖಾ, ಬಂಧು' ಮುಂತಾದ ಸಂಬೋಧನೆಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅವನೊಡನೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸುಂದರನಾದ ಹರಿಯನ್ನು 'ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗು' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದಿವಸಗಳನ್ನು ನಿಮಿಷಗಳಂತೆ ಎಂದು ಕಳೆಯುವೆನು !

ತಿಲೇಷು ತೈಲಂ ದಧನೀವ ಸರ್ಪಿ-
ರಾಪಃ ಸ್ತೋತಃಸ್ವರಣೇಷು ಚಾಗ್ನಿಃ |
ಏವಮಾತ್ಮಾಽಽತ್ಯನಿ ಗೃಹ್ಯತೇಽಸೌ
ಸತ್ಯೇನೈನಂ ತಪಸಾ ಯೋಽನುಪಶ್ಯತಿ ||

ಎಳ್ಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಣ್ಣೆಯಂತೆ, ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ತುಪ್ಪದಂತೆ, ಒಣಗಿದ ನದೀತಳದಲ್ಲಿರುವ ನೀರಿನಂತೆ, ಅರಣಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಯಾವನು ಆತ್ಮನನ್ನು ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಪುನಃ ಪುನಃ ನೋಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮನನ್ನು ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

— ಶೇತಾಶ್ವತರೋಪನಿಷತ್, ೧.೧೫

ಅನುಕಂಪದ ಕಾರ್ಯ ಎಷ್ಟೇ ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಲಿ, ಅದೆಂದಿಗೂ ನಷ್ಟವಾಗದು. — ಈಸೋಪ